

Pécsi Ítéltábla

Gf.IV.40.030/2015/4. szám

Gf.IV.40.030/2015/9. számú kijavító végzés

Gf.IV.40.030.2015/15. számú kiegészítő végzés

A **Pécsi Ítéltábla** az Arany és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Váradi János ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében a Törvényszék 2015. június 24. napján kelt 14.G.20.853/2014/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 3.729.242 (hárommillió-hétszázhuszonkilencezer-kettőszáznegyvenkettő) forintot és ennek 2010. november 4. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Mellőzi a felperes perköltség fizetésre kötelezését, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 461.233 (négy százhatvanegyezer-kettőszázharminchárom) forint elsőfokú, és 449.870 (négy száznegyvenkilencezer-nyolcszázhatven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, és a felperest az alperes javára 576.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Tényként az alábbiakat állapította meg:

A felek 2010. június 23-án kötöttek egymással szerződést, melyben a felperes vállalta az alperes igényei szerinti internetes portálrendszer és hozzátartozó webáruház kialakítását, üzembe helyezését azzal, hogy az átadott portálrendszerre az alperes a kizárólagos felhasználási engedélyt is megszerzi. A teljesítés

érdekében a felek szoros együttműködést vállaltak, haladéktalan írásos értesítést minden olyan körülményről, mely a teljesítést veszélyezteti. A szerződés mellékletét képező, úgynevezett Projekt Alapító Dokumentum (PAD) részletesen rögzítette a felperes által elektronikus úton megküldött dokumentumok esetén az alperes rendelkezésére álló véleményezési határidőket, és azok elmulasztásának következményeit is. A szerződés 5.1. pontja szerint a vállalkozói díj 4.272.000 forint + ÁFA, ebből az alperes bruttó 801.000 forint előleget 2010. június 30-án a felperesnek megfizetett.

A felperes már a szerződés aláírását megelőzően a munkákat elkezdte, és 2010. június 24-én három fejezetből álló követelmény specifikációt és a portálfelület, valamint a webáruház működését szimuláló drótvázmodellt küldött az alperesnek. Az alperes a grafikai koncepciót nem hagyta jóvá, ennek ellenére a felperes a fejlesztést a szerződés szerint folytatta. 2010. július 2-án a felperes e-mailben jelezte, hogy a szoftver vállalkozói tesztelésének megkezdése keretében tesztoldalt állított be, és azt az alperes számára saját internetes oldalán is hozzáférhetővé tette, áttekintés, ellenőrzés céljából, de rögzítette azt, hogy a designterv még nem elfogadott.

A grafikai koncepcióval kapcsolatban a fejlesztés megállt, de a felperes az egyéb, az elkészült többi fejlesztéssel kapcsolatos működésbeli kifogások jelzése után a hibákat mindig javította. A felperes 2010. október 28-án - miután úgy ítélte meg, hogy a megrendelt portálrendszer és webáruház túlnyomórészt elkészült, és az együttműködés a hiányzó designra megrekedt - átadás-átvételi jegyzőkönyvet küldött az alperesnek, feltüntetve külön a nem, vagy csak részben teljesült munkákat, és ezek elszámolása után számlát állított ki bruttó 3.819.000 forintról, beszámítva az előleget. Az alperes ezt követően, a 2010. november 4-én kelt levelében a szerződéstől - felperesi szerződésszegésekre, sorozatos határidőmulasztásokra tekintettel bekövetkezett érdekmúlásra hivatkozva - elállt. A felperes az elállásig a szerződésben vállalt műszaki tartalomhoz képest 83,5 % készultségi fokig teljesített, az elkészült munkarészek szakmailag megfelelőek, hibáktól mentesek voltak.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból azt a jogi következtetést vonta le, hogy a felperes díj iránti keresete alaptalan, mert az alperes jogszerűnek állt el a szerződéstől szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 3. § alapján mögöttes jogként alkalmazandó régi Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján, a régi Ptk. 395. (3) bekezdésére alapított, azaz a teljesítési határidő lejárta előtt nyilvánvalóvá vált teljesítési késedelem miatti elállás ugyanakkor fogalmilag kizárt volt, mert a teljesítési határidő lejárta után került sor az elállás közlésére. Az elállás jogszerűsége körében döntését azzal indokolta, hogy bizalomvesztés okán az alperesnek már nem állt érdekében a jogviszony fenntartása, ez a bizalomvesztés pedig az állandósult teljesítési késedelem mellett éppen azzal következett be, hogy a felperes anélkül, hogy a munkát befejezte volna, a szerződést „készre jelentette”, és megküldte az alperesnek a végszámláját, ilyen körülmények között az alperes már jóhiszeműen nem bízhatott a szerződésszerű teljesítésben, éppen

ellenkezőleg, kellő alappal következtethetett arra, hogy a további munkavégzéstől a felperes elzárkózik. Az elállás a szerződést a Ptk. 320. § (1) bekezdése szerint felbontotta, a már teljesített szolgáltatások a Ptk. 319. § (3) bekezdése alapján visszajárnak, a felperes a szerződés tárgyát képező portálrendszert és webshopot nem adta át, így visszaszolgáltatásáról rendelkezni nem kellett, az alperes nem gazdagodott, így a felperest sem illeti meg a munka ellenértéke. Az elsőfokú bíróság az elutasító döntés miatt az alperesnek a szerződés feltűnő értékaránytalanságára alapított megtámadási kifogásával, és 440.000 forint késedelmi kötbérre vonatkozó beszámítási kifogásával nem foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereseti kérelemmel egyezően az alperes marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a Ptk. 395. § (3) és (4) bekezdésének megjelölésével pontosította az elállás jogcímét, ehhez a bíróság kötve van, eltérő jogcímen az elállás jogszerűségét nem állapíthatta volna meg. Vitatta az elállás jogszerűségét az elsőfokú bíróság által megállapított jogcímen is, hivatkozott arra, hogy a teljesítési határidő leteltét követően az alperes nem tűzött ki póthatáridőt, nem sürgette a teljesítést, tudomásul vette a késedelmes kötelezett teljesítést, így érdekmúlásra nem hivatkozhat. Álláspontja szerint a fejlesztést - az egyébként elismert, de alperesi magatartás miatt fennálló hiányokkal - elvégezte, a teljesítést 2010. augusztus 17-én készre jelentette, de a művet az alperes nem vette át.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, arra hivatkozott, hogy a jelenlegi készülségi fokán a szolgáltatás rendeltetésszerűen nem használható.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a felek szerződése, a Projekt Alapító Dokumentum (PAD), a felek elektronikus levelezéséről becsatolt iratok és az alperes elállást tartalmazó levelének tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A felek vállalkozási szerződése 2. számú melléklete, valamint a vele egyező tartalmú PAD 6. pontja rögzítette a szerződés egyes szakaszait, és az ahhoz kapcsolódó teljesítési határidőket: Ezek szerint a felperesnek 2010. 08.08. napján a szoftvert a megrendelő kijelölt szerverére kellett telepítenie, és a megrendelőnek 2010. 08.09.napjától 2010. 08. 31. napjáig kellett azt tesztelnie, és ebben az időszakban kellett elvégezni az oktatást is. A szoftver megrendelői szerverre történő telepítésig rendelkezésre álló időszak a szoftver vállalkozói tesztelésének időszaka volt.

A felek a fejlesztés folyamatában az alábbi tartalmú e-maileket küldték egymásnak:

2010. június 24-én (a szerződéskötést követő napon) a felperes megküldte a kialakítandó webáruház projektben megvalósítandó SAP-rendszer és a webáruház

alapkommunikációját leíró követelmény specifikációt elfogadásra. Ugyanezen a napon szintén elfogadásra megküldte a webáruház portál felület drótváz modelljét, és az adminisztrációs felület drótváz modelljét egy írásos specifikációval.

2010. június 25-én szóbeli egyeztetés után a felperes megküldte a változtatásokat tartalmazó drótvázak legfrissebb verzióját elfogadásra, az alperes ugyanazon napra erre határidő-hosszabbítást kért.

2010. június 29-én a felperes ismét sürgetést küldött az alperesnek a megküldött módosítások véleményezésére, hivatkozva az ütemezett fejlesztési határidőkre.

2010. június 30-án a felperes e-mailben ismét választ sürgetett, kérte a példafájlok, adatok küldését a fejlesztéshez. Az alperes válaszában a színösszeállítást kritizálta, „búskomornak” jellemezve.

2010. július 2-án a felperes jelezte, hogy a szerződés szerinti részhatáridő van, közölte az alperessel, hogy az eddig elkészült fejlesztés megtekinthető a felperes portálfelületén, melyhez az alperesnek hozzáférést biztosított, visszajelzést kért az elkészültekre.

2010. július 9-én a felperes sürgetésére az alperes megküldte az elfogadott, általuk a mezőtípusok és méretek tekintetében pontosított specifikációt. A felperes ugyanezen a napon kérte a színbeli elképzeléseket a design-hoz.

2010. július 20-án 9:41-kor küldött e-mailben a felperes ismét kérte az alperest, hogy egyeztető tárgyalást tartsanak. Délután 16:31-kor a felperes az újabb részteljesítési határidő elteltére figyelemmel jelezte, hogy elkészült az SAP-ból áttöltött termékek megjelenítése a webáruházban, és a kosár funkció megtekinthető a tesztoldalon, a végleges design és az új fejlesztés elfogadására választ sürgetve az alperestől.

2010. július 21-i e-mailben - utalva egy reggeli megbeszélésre - az alperesi kérésüket rögzítette a felperes.

2010. július 23-án a felperes az eddig teljesített projektütemek elfogadását és a számlázáshoz történő hozzájárulást kérte az alábbiak szerint:

- elfogadott portál designterv - 10 %
- beállított weboldal elfogadott követelmény specifikáció - 15 %
- teszt termék megjelenítése a webáruházban, termékkeresés, ezekhez tartozó admin funkciók - 15 %
- SAP-ból áttöltött termékek megjelenítése a webáruházban, kosár funkció - 20 %.

2010. augusztus 4-én a felperes újabb határidő leteltére hívta fel az alperes figyelmét, és készre jelentette az alábbi feladatokat: oldal többnyelvűsítése, elektronikus aláírás bevezetése (dokumentum aláírás, SSL tanúsítvány). Jelezte,

hogy melyik tesztoldalakon tekinthető mindez meg, és közölte, hogy a programkódokba teszt tanúsítványok kerültek beillesztésre, az oldal élesítésekor fogja a teszt tanúsítványt lecserélni a végleges tanúsítványra.

2010. augusztus 6-án az alperes hibákat jelzett a következők szerint: Nem működik a főoldal fejléce alatti sorban található kereső, illetve nem mindenre keres. A magyar szóra felhozta a szervizlistát, rákattintva jelezte, hol szerepel ez a szó, de például „robogó” szóra nem hozott fel találatot, a webáruház menü alatti „termékkereső” a kategória sorra nem keres, nem hoz fel találatot, a termékhez feltöltött több kép megnézésének lehetőségére kattintva a képek megjelenítésére szolgáló animációban csak néha mutatja az összes képet, tesztelés során a képforgatásra szolgáló csúszkára kattintva minden kép eltűnik, a proforma számlán megadott fizetési határidő, a teljesítés napja, a kibocsátás napja ugyanaz a dátum, a flash-navigáció nem működik a főoldalon, a főkategóriákban és az „a” kategóriáknál, csak kétszínű a webáruház, a weboldal nyitóoldalán található menüfülek funkcióit, feliratait egyeztetni kell.

A felperes az alperes augusztus 6-i levelére még aznap reagált, közölte, hogy részben elvégezte a hibajavítást, a harmadik szintet beállította, részben pedig elmagyarázta az alperesnek az egyes általa észlelt jelenségek mibenlétét, melyik, miért nem hiba álláspontja szerint. Utalt arra, hogy még mindig nincs végleges design, és a flash nem került beállításra az oldalon.

2010. augusztus 9-én a felperes jelezte, hogy a pénteken megbeszélte design módosításokat elvégezték, visszajelzést kért, valamint közölte, hogy a 4 további színekombináció 4 további termékcsoportra még a héten elkészül.

2010. augusztus 12-én reggel a felperes, majd délután az alperes kért egyeztetést, utóbbi megjegyezve, hogy „nyögvenyelősen és nem a megbeszéltek szerint” halad a webshop-fejlesztés. Ugyanezen a napon délután a felperes a flash-el kapcsolatosan kér konkrét válaszokat az alperestől.

2010. augusztus 13-án az alperes válaszol a flash-el kapcsolatos kérdésekre.

2010. augusztus 17-én délelőtt a flash-el kapcsolatban váltottak levelet a felek, majd a felperes délután a felperes jelezte, hogy a designt leszámítva a fejlesztéssel végeztek, közölte, hogy az elektronikus fizetésről semmilyen információt nem kapott, utalt a SAP kommunikációhoz szükséges alperesi közreműködés szükségességére, és arra, hogy az oktatást „a jövő héten meg kellene ejteni”, kérte, hogy addig is teszteljen az alperes, ha hibát talál jelezze, és akkor a felperes javít.

2010. augusztus 23-án, 24.-én, 25.-én, 26.-án, és szeptember 8-án hibákkal kapcsolatban került sor levélváltásra a felek között.

2010. szeptember 15-én a felperes közölte, hogy a szóban elfogadott design beállításra került az oldalon, ennek ellenőrzését, és visszajelzést kért érdeklődve a

„továbbiakról” (mi lesz a többi design-nal további 4 kategóriára vonatkozóan, a flash-al kapcsolatban várják, hogy jelentkezzen a fotós, felajánlotta, hogy segítenek a fotózásban.) Közölte, hogy az oldal az alapdesign-nal és webáruház működésével kapcsolatban már csak egy alapos megrendelői tesztelés vár, majd feltöltésre, a felperes egy helyben topog, amíg ez nem történik meg. Oktatásra is kért időpontot a következő hétre.

2010. szeptember 30-án az alperes hibákat jelzett a működéssel kapcsolatban (a frissítés lassú, képek nagyítása, szervizlista hiányos, stb.).

2010. október 1-jén a hibákkal kapcsolatban a felperes jelezte az elvégzett igazításokat, és közölte észrevételeit, javaslatait a felvetett problémákkal kapcsolatban. Közölte, hogy a jelzéseire adott válaszok és a hétfői nap végére ígért javítások, módosítások után kedd reggel a webáruházat 10 napos tesztelésre átadja, 10 nap után a hibákat egyben összegyűjtve várja, a jelzett hibák javítását a szerződés szerint elvégzi, és a javítások elvégzése után a projektet teljesítettnek tekinti azzal, hogy ezen átadás-átvételnél nem része a flash intro (utalt arra, hogy a felek augusztusban egyeztettek, melynek során megbeszélték, hogy a fotók nem abban a koncepcióban kerültek elkészítésre, amely a flash-hez szükséges lenne, ezért a flash-al kapcsolatos munkát a felperes nem tudta megcsinálni, azóta sem kapott fotókat, ha meglesznek a fotók, ezt követően befejezi a flash intro), az oktatás (utalt arra, hogy nem sikerült időpontot egyeztetni többszöri kérésre sem, várja az időpontot és a személyeket az oktatásra), és az online fizetés (utalt arra, hogy többszöri kérésre sem kapott választ, hogy melyik bank rendszerét kell applikálni a webáruházba, amennyiben megkapja a szükséges információkat, az online fizetést is megvalósítja). Közölte a felperes, hogy „az itt felsoroltak kivételével” a tesztelés és javítási időszak után teljesítettnek veszi a projektet, várja a választ hétfő délig, hogy kedd reggel átadhassa a rendszert tesztelésre.

2010. október 4-én a felperes ismét jelezte, hogy a rendszert 10 napos tesztelésre átadja azzal, hogy az alperes az észlelt hibákról pontos leírást adjon (szükséges a hiba sorszáma, rövid, pontos leírása, a talált hiba mely felületen, mely oldalon van), az oktatásra ismét időpontot kér.

2010. október 5-én a felperes kérte a végrehajtott módosítások átnézését és véleményezését, válaszként az alperes jelezte, hogy a „mai napon” végrehajtott módosításokat nem tudta megnézni, és közli azt is, hogy „Jelen esetben az oldal tesztelésének megkezdése, illetve erre történő átvétele és a tesztelés befejezése az általad megadott dátumokkal nem tartható. Az oktatás megtartásának, amíg nem látjuk az oldalt teljesen működőképesnek, nem látom értelmét”.

2010. október 6-án írt válaszlevelében a felperes a következőket írta az alperesnek:

„A tegnapi leveled alapján értjük, hogy egyéb teendőd miatt nem tudtál a módosítások átnézésével foglalkozni. Elfogadjuk, hogy a szerződés értelmében adott 10 napos tesztidőszak határidejét a teendőd miatt szeretnéd módosítani.

Ahogy telefonon jelezted ma átnézed a módosításokat. Ezt követően kérem, hogy a tesztelést holnaptól kezdjétek el és 15 munkanap (3 hét) alatt fejezzétek be legkésőbb 2010.10.27.-éig. A projekt további menete úgy alakulna, hogy a tesztelési időszak végén elküldöd a feltárt hibákat. Mi azokat átnézzük, a valódi hibák kijavítására adunk egy határidőt. Kijavítjuk a hibákat. Ezután a projektet lezárjuk. Ekkor indul a törvényileg meghatározott garanciális időszaka az általunk fejlesztett weboldalnak és webáruháznak. Ebben az időszakban jelzett hibákat természetesen a jelzések után javítjuk. Ha új igényetek merülne fel, amire a tervezés során nem gondoltatok, de szeretnétek megvalósítani, azokat egy új projekt, mini projekt keretében tudjuk megvalósítani. Azt javasolnám, hogy a teszteléshez a héten tartsunk egy oktatást. Mivel szeretnéd ha nem csak Te hanem egy olyan kolléga is részt venne a tesztelésben, aki a webáruház tervezési és megvalósítási időszakában nem vett részt a projektben, ezért a működés bemutatását mi fontosnak tartanánk. Így elkerülhető lenne, hogy olyan észrevételek érkezzenek, amely valójában nem hibák, csak a program működésének elégtelen ismeretéből adódnak. De ha az oktatásra a teszteléshez nem tartotok igényt, hanem csak valamikor a jövőben kéritek az oktatás megtartását, természetesen elfogadjuk, csak szeretnénk felhívni a figyelmedet, hogy ez lassíthatja a teszteléses munkát a részletekről. Várom a visszajelzést a módosítások átnézéséről, a tesztelésről és az oktatásról!"

2010. október 7-én a felperes az előző napi levelére választ kért az alperestől.

2010. október 8-án alperes a következő választ adta:

„Mint előző levelemben már írtam nem tudtam mindent leellenőrizni. De. Erősen meglep az általatok most szabott határidő, annak fényében, hogy te is tudod sok minden nincs még kész a weboldalon. (a design még sehol nincs). Nem beszéltünk még olyan alapvető dolgokról mint pl., hogy a weboldalon milyen elemek legyenek használva a keresőoptimalizálás érdekében. Gondolom erre is van ötletek, hogy szoktátok ezt megtenni. Nem igazán értem a valódi hiba megfogalmazást. Új igény amire a tervezés során gondoltunk, ez érdekes megfogalmazása annak, hogy ha valami kimaradt akkor azt csak külön fejlesztés keretében tudjuk megcsinálni. Szerintem mi egy, a mi igényeinkhez legjobban igazodó, és reményeink szerint a jövőbeni látogatók számára is értelmezhető, használható weboldalt szeretnénk. Ennek, remélem ti is így gondoljátok, elkészítéséhez kértük a ti segítségeteket."

2010. október 11-én a felperes a következő tartalmú levelet küldte az alperesnek:

„Mindenben a két cég között érvényben lévő szerződés és annak mellékletei szerint járunk el. Kérlek tanulmányozzátok át! A rendszer tesztelési időszaka a szerződésünkben meghatározott projekt fázis. Ekkor a fejlesztési munkálatok a részünkről már befejeződtek, az elkészült fejlesztések általunk tesztelésre és javításra kerültek. Minden munkánk során ezt követően jön az ügyfél általi tesztelés időszaka, amely meghatározott ideig tart. A tesztelésről és talált hibák jelentéséről már egy korábbi levelemben kitértem. Szeretném még egyszer jelezni, hogy az

általatok jelzett hibák javítása után a rendszer fejlesztését a tervezési szakaszban megfogalmazott követelmények alapján lezárjuk. De ekkor kezdődik a törvényileg is előírt garanciális időszak, amely során jelzett hibákat természetesen szintén javítjuk. „Valódi hiba” megfogalmazás alapján azt értettem, hogy elképzelhető, hogy olyan jelzések is érkeznek majd Tőletek (esetleg azért mert nem volt oktatás a rendszer általatok történő tesztelésekor, és Rajtad kívül más is tesztel, akinek nem meg minden információja a rendszer működéséről), amelyek a jelzés érkezését követő vizsgálatkor kiderül, hogy nem hiba. Természetesen a „valódi hibák” javításra kerülnek. **A.** és **B.** között történt design egyeztetést követően az alap design módosítottuk és alkalmaztuk is a weboldal felületén. A flash introt mint ahogy írtam már korábban többször, nem tekintjük jelen teljesítés részeként, mivel annak elkészítését (az utólag jelzett módon) az „alapanyag” (,megfelelő képek) nem tudtuk elkészíteni. A termék kategória választó elkészítése **A.** által is jóváhagyott leírás és példa alapján készült el. A keresőoptimalizálásról valóban nem esett még szó ez idáig. A **M. Kft.** szokta ezt a tevékenységet végezni a felperes neve által fejlesztett weboldalak esetében, amennyiben az ügyfél igényli. Természetesen ebben is tudunk a segítségetekre lenni. A tervezés során elkészült egy specifikáció a rendszer tervezett működéséről modell formájában és word dokumentum formájában. A fejlesztés során ezt valósítottuk meg. Voltak olyan plusz kisebb fejlesztések, módosítások, amelyet kértetek és mi megcsináltunk (3 szintű kategória rendszer a 2 szint helyett). De valamikor nekünk is határt kell húznunk egy-egy projekt során, amikor azt mondjuk, hogy ezt az új igényt, már csak egy új projekt keretében tudjuk megcsinálni. De abban igazad van, hogy mi is azon vagyunk, hogy a Ti igényeitekhez legjobban igazodó, és reményeink szerint a jövőbeni látogatók számára is értelmezhető, használható weboldalt készítsünk közösen. Ezt a célt szolgálja a tesztelési időszak és annak végének meghatározása, hogy minél előbb élesben tudjátok majd használni az oldalt, és minél előbb megtérüljön és profitot termeljen a webáruházra költött ráfordítások.”

2010. október 22-én az alperes a felperes 2010. október 11-ei levelére válaszolva közölte, hogy **H.** külföldön tartózkodik, ebből kifolyólag a grafika és a flash intro működését elfogadottnak tekinteni nem tudja, mivel a rendelkezésre álló információk alapján (melyet a felperes által leírtak is alátámasztanak) továbbra sem az eredetileg megbeszéltek szerint készült el. Ebből következően tesztelés teljes körűen nem végezhető.

Az alperes a 2010. november 4. napján kelt levelében az elállás indokait az alábbiakban határozta meg:

1. Vállalkozó több alkalommal nem teljesített határidőben, illetve több alkalommal és súlyosan megszegte a vállalkozási szerződés 2.2 és 2.3 pontjában, a 2010. május 11-én aláírt projekt alapító dokumentumban, illetve a Ptk.-ban meghatározott kötelezettségeit.
2. Vállalkozó több alkalommal és súlyosan megszegte a vállalkozási szerződés 4. pontjában meghatározott együttműködése kötelezettségét.
3. Vállalkozó több alkalommal megszegte a projekt alapító dokumentum által

előírányzott dokumentációra való szabályozást, illetve kommunikációs rendet.

4.Vállalkozó önkényesen határidőket szabott és olyan helyzetbe hozta a megrendelőt, hogy jogalap nélkül a határidő módosításra került.

5.Megrendelő e pontban a vállalkozó által végzett fejlesztés hibáit sorolja fel.

6.Vállalkozó megszegte a PAD projekt-termékek átadás-átvételére vonatkozó előírásait.

7.Vállalkozó szerződéstől eltérően, teljesítésigazolás hiányában, jogalap nélkül állított ki számlát.

„E fenti súlyos és ismétlődő szerződésszegésekre, határidő-mulasztásokra tekintettel a megbízó oldalán érdekmúlás következett be és az elállás mellett döntött.”

G. igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint - a szerződés 1. számú mellékletét alapul véve - a szakaszok készültségi fokát vizsgálva:

- a projekt menedzsment: elkészült,
- a tervezés: elkészült,
- a műszaki beállítás, fejlesztés: 90 %-ban teljesült: a flash- navigáció nem teljes, hiányoznak, képek és kisebb beállítások (a képeket a megrendelőnek kellett volna szolgáltatnia), a design nem került elfogadásra, elektronikus fizetés nem működik, angol nyelvű portál kialakítása hiányos, a konstans szövegek megjelennek angolul, míg a változó feliratok csak magyarul,
- dokumentálás: részben teljesült,
- oktatás: nem teljesült,
- megrendelői tesztelés: nem teljesült,
- éles indítás: nem teljesült.

A másodfokú bíróság a fentiek szerint kiegészített tényállásra is figyelemmel az elsőfokú bíróság érdemi döntésével - az alábbi indokok miatt - nem ért egyet.

Helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felek szerződésének tárgya alperesi egyedi megrendelői igényeknek megfelelő informatikai szolgáltatás megtervezése, elkészítése, beüzemelése, majd az elkészített mű alperes általi felhasználása volt, így e szerződés a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Sztv.) szerint szerzői jogi védelem alatt áll, a jogi elbírálásakor a bíróságnak az Sztv. szabályaiból kell kiindulnia. Azzal is egyetért a másodfokú bíróság, hogy az alperest az elállás joga a Ptk.395.§-a alapján nem illette meg, de nem az elsőfokú bíróság által felhozott okból, hanem azért, mert Szt. 3. §-a alapján mögöttes jogként az 1959. évi IV. tv. (Ptk.) vállalkozási szerződésekre vonatkozó szabályai nem alkalmazhatók, a szoftver-felhasználási szerződés ugyanis egy speciális, a szerzői jogi törvényben szabályozott szerződéstípus, így az Szt.-ben nem szabályozott kérdésekben csupán a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános szabályai az irányadók (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.112/2008/4., Kúria Pfv.V.20.084/2013/6.).

Az alperes az elállása ténybeli alapjaként a felperes súlyos és ismétlődő szerződésszegéseire, határidő mulasztásaira tekintettel bekövetkezett érdekmúlást jelölte meg, a bíróságnak ezért az alperesi elállás jogszerűségének megítélésakor

azt kell eldöntenie, hogy az elállásban megjelölt ténybeli alapon a felperest az elállás joga akár szerződés, akár jogszabály rendelkezése alapján megillette-e. Önmagában az a tény, hogy az elállási jogát gyakorló fél a megjelölt ténybeli alaphoz téves jogszabályi hivatkozást kapcsol, nem teszi jogszerűtlenné az elállást.

A felek a szerződésben nem kötöttek ki egy fél javára sem elállási jogot, így az alperes jogszerűen az Szjt., illetve a Ptk. általános szabályai alapján élhetett elállási jogával.

Az Szjt. 49. § (1) bekezdése szerint a jövőben megalkotandó műre vonatkozó szerződés alapján átadott mű elfogadása felől a felhasználó a jogszabályban meghatározott határidő alatt köteles nyilatkozni. A (2) bekezdés szerint, ha a szerződés jövőben megalkotandó műre szól, a felhasználó jogosult az elkészült művet indokolt esetben - megfelelő határidő tűzésével - a szerzőnek kijavítás végett ismételt is visszaadni, míg a (3) bekezdés szerint, ha a szerző a kijavítást alapos ok nélkül megtagadja, vagy határidőre nem végzi el, a felhasználó a szerződéstől díjfizetés kötelezettsége nélkül elállhat. A szerzői jogi törvény a megrendelő számára csak ebben az esetben teszi lehetővé az elállást, ehhez azonban szükség van arra, hogy az elkészült művet a megrendelő átvegye. Erre a perbeli esetben nem került sor, így az elállás jogalapjaként az Szjt. rendelkezései szóba sem kerülhetnek.

Az alperesi tényelődás alapján helyesen látta az elsőfokú bíróság, hogy az elállás jogalapjaként szóba jöhető jogszabályi rendelkezés a Ptk.300. § (1) bekezdése, mely szerint a kötelezett késedelme esetén a jogosult - függetlenül attól, hogy a kötelezett a késedelmét kimentette-e - követelheti a teljesítést, vagy ha ez többé nem áll érdekében, elállhat a szerződéstől. A perbeli esetben a szerződésben kikötött teljesítési határidő letelt, az alperes azonban póthatáridőt nem tűzött, ezért valóban csak az érdekmúlás bizonyítása esetén állhatott el a szerződéstől. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek bizalomvesztés okán már nem állt érdekében a jogviszony fenntartása, ez a bizalomvesztés pedig az állandósult teljesítési késedelem mellett éppen azzal következett be, mert felperes anélkül, hogy a munkát befejezte volna, a szerződést „készre jelentette”, és megküldte az alperesnek a végszámláját, ilyen körülmények között az alperes már jóhiszeműen nem bízhatott a szerződésszerű teljesítésben, éppen ellenkezőleg, kellő alappal következtethetett arra, hogy a további munkavégzéstől a felperes elzárkózik. Az elsőfokú bíróságnak ezzel az okfejtésével azonban - az alábbi okok miatt - a másodfokú bíróság nem ért egyet.

A felperes a kiegészített tényállás szerint az alperessel a teljesítés során mind végig együttműködött, jelezte a szerződés szerinti részhatáridőket, jelezte az elkészült munkákat, kérte az alperes visszajelzéseit, a felvetett hibákra reagált, nem volt olyan magatartása, amelyből az alperesnek arra kellett volna következtetnie, hogy a felperessel való további együttműködéstől eredmény nem várható, és a felperes a szerződést nem fogja - vagy nem tudja - teljesíteni. Az alperes egyetlen alkalommal sem jelzett sem felperesi késedelmet - egyetlen levélben utalt csupán arra, hogy a

fejlesztés „nyögvenyelősen” halad, de ezt sem konkretizálta - még a teljesítési határidő letelte után sem, és érdemben, értelmezhetően és világosan nem reagált a felperesnek azokra a nyilatkozataira sem, amelyekben a felperes részletesen kifejtette, hogy a design, a flash és az elektronikus fizetés tekintetében az alperes aktív közreműködése hiányában nem tudja a szerződés szerinti munkát elvégezni, ebben a részben nem is tekinti teljesítettnek a szerződést, de mihelyt megkapja a kellő információt és a hiányolt képeket, e munkarészeket is befejezi. A felperes arra is felhívta az alperes figyelmét, hogy a szerződésben kikötöttek szerint a fejlesztésnek azon a pontján van, ahol szükséges a megrendelői tesztelés, részletes hibalista, és ha erre sor kerül, a jelzett hibákat ki fogja javítani. A perben beszerzett szakértői vélemény szerint az elkészült munkarészek hibamentesek voltak, nem volt akadálya a megrendelői tesztelésnek, a szakértő hiányosságként - egy kivétellel, nevezetesen az oldal többnyelvűsítése körében fellelhető hiányosságok körében, mely hiba azonban nem merült fel a felek közti levelezésben, de nyilvánvalóan a tesztfázisban kiküszöbölhető lett volna - azokat a hiányosságokat hozta fel, melyeket a felperes maga is jelzett, és amelyeket az alperesi együttműködés hiányának tulajdonított. Az felperes teljesítés során tanúsított együttműködési hajlandóságát és készségét tanúsítja az is, hogy felajánlotta a segítségét a flash-hez szükséges képek elkészítéséhez - mely képek alkalmatlanságát a felperes levélbeli, alperes által nem cáfolt tényállítása szerint a felek ügyvezetői már augusztusban megbeszélték, és a felperes többször kérte ezek után a megfelelő képeket -, tolerálta még azt is, hogy az alperes a kért visszajelzésekkel kapcsolatban is többször arra hivatkozott, még meg sem tudta nézni a küldött anyagot, vagy hogy a felperes levelére nem is reagált, hogy a megrendelő számára a tesztelést már a saját teszt időszakában lehetővé tette, holott a szerződés szerint ilyen kötelezettsége nem volt, az oktatást már a megrendelői tesztidőszak előtt felajánlotta, kérte erre időpont kitűzését, hogy a teszteléshez megfelelő információ álljon az alperes dolgozóinak rendelkezésére.

A fentebb részletezett, a teljesítés során tanúsított, a felek levelezése alapján rekonstruálható felperesi magatartás nem ad ezért alapot a másodfokú bíróság álláspontja szerint annak megállapíthatóságára, hogy az objektíve bekövetkezett késedelem, azaz a teljesítése határidő letelte miatt az alperesnek a felperesbe vetett bizalma alappal rendült meg, méghozzá meg oly mértékig, amely már a szerződéstől való - póthatáridő kitűzése nélküli - elállást is indokoltta tette.

Nem ad alapot az érdekmúlás megállapítására az sem, hogy a felperes az alperesnek 2010. október 28-án átadás-átvételi jegyzőkönyvet és számlát küldött, mert ebből az alperesnek nem kellett arra következtetnie, hogy a felperes szerződésszerű teljesítésében nem bízhat. A felperes több megelőző levelében részletezte az alperesnek, hogy mely munkarészek nem készültek el (ezek lényegében megegyeznek a szakértő által felsorolt el nem végzett munkarészekkel), ezeket a felperes le sem számlázta, az átadás -átvételi jegyzőkönyv sem 100%-os mű átadásáról szól, csupán az elvégzett munkákat rögzíti. A felperes a számla megküldését megelőzően többször kérte az alperest, járuljon hozzá az eddig elkészült részmunka leszámlázásához, de az alperes erre a

felvetésre sem reagált. Ugyancsak többször kérte az felperes az alperest, hogy vegye át a művet megrendelői tesztelésre (2010. október 1-jén, 2010. október 4-én, 2010. október 11-én írt e-mail), és tegye lehetővé az oktatást, e kérés teljesítését az alperes először elodázta, majd egyértelműen megtagadta a 2010. október 22-i levelében, mert szerinte a tesztelés teljes körűen nem végezhető el - ebben a körben a design és a flash nem elfogadható voltára, az oktatás körében pedig annak „idő előttiségére” utalt”, ugyanakkor a felperes e körben tett észrevételeire, kéréseire továbbra sem reagált. Ugyanakkor a szerződés szerint az alperes köteles volt a művet megrendelői tesztelésre átvenni. A tesztidőszak célja éppen az, hogy a mű ebben az időszakban felismert hibái - melyek fennállása velejárója a hasonló jellegű szolgáltatásra, azaz egy új, egyedi mű előállítására kötött szerződésnek - a megrendelő számára felismerhetőek, és a vállalkozó számára kiküszöbölhetőek legyenek. Nem volt olyan ok sem, amely miatt az alperes a megrendelői tesztelésre történő átvételtől alappal zárkozhatott volna el. A még hiányzó munkarészek az alperes együttműködése esetén - design-al kapcsolatos végleges elképzelés közlésével, a megfelelő képek átadásával, bankkártyás fizetéshez szüksége információk közlésével (függetlenül attól, hogy e munkarészek korábban kinek-mennyiben felróható okból hiúsultak meg) - pótolhatók lettek volna. A szerződés szerint - mint azt a kiegészített tényállás is rögzíti - az oktatásra is a megrendelői tesztelés időszakában kellett, hogy sor kerüljön, így az alperes nem utasíthatta volna vissza az felperesnek azt a kérését sem, hogy legkésőbb ebben a fázisban kerüljön sor az oktatásra, különös tekintettel arra, hogy a teszteléshez is szükséges információkat ennek során tudta volna átadni a webáruházzal foglalkozó alperesi dolgozóknak, és erre az alperes figyelmét fel is hívta. Az a tény, hogy a számára biztosított tesztidőszak alatt is felajánlotta az oktatást - mint ahogy a tesztelést is lehetővé tette saját weboldalán, holott ez sem volt kötelessége - éppen az együttműködési készségét, és nem annak hiányát támasztja alá. A felperes a számla és jegyzőkönyv megküldésekor nem tett olyan nyilatkozatot, és nem tanúsított olyan magatartást, amelyből az alperesnek arra kellett volna következtetnie, hogy a felperessel a további együttműködés lehetetlen, és tőle a szerződésszerű teljesítés nem várható el. Az együttműködési kötelezettséget - mely a Ptk. 4.§-a értelmében a polgári jogi jogviszonyokban általános, a perbeli szerződésnél pedig - a szakértő álláspontja szerint is - fokozott követelmény, éppen az alperes sértette meg. A felperesnek az a magatartása, hogy 2010. október 28-án az addig elvégzett munkákat rögzítette, és e részben díjának megfizetését kérte - figyelemmel arra, hogy az volt a meglátása, hogy az alperesi együttműködés, és tesztelésre való átvétel hiánya miatt a munkát folytatni nem tudja - nem sértette sem az adott helyzetben elvárható magatartás, sem a jóhiszeműség, és kölcsönös együttműködési kötelezettség polgári jogi alapelvét, és nem adott okot az alperesnek az érdekmúlásra alapított elállásra sem.

A felperesi számla és az elkészült munkákat rögzítő jegyzőkönyv kézhezvétele után az alperestől elvárható magatartás éppen az lett volna, ha a saját szerverre történő telepítést, és a megrendelői tesztelésre történő átadást a felperes számára lehetővé tesz, ezt korábbi elzárkozása ellenére felajánlja, a felperessel a korábban többször hiányolt információkat közli, a hiányzó képeket pótolja. Ezzel szemben az alperes

2010. november 4-én, elállási szándékának közlésével azt hozta a felperes tudomására, hogy a teljesítésére nem tart igényt, ezzel pedig a szerződés teljesítését a felperes számára maga tette lehetetlenné. A felperes keresete jogalapjaként éppen erre, a teljesítés lehetetlenné válására hivatkozott (keresetlevelében a 2010. október 28-i számlakiállítás okaként is azt jelölte meg, hogy úgy ítélte meg, hogy az alperes magatartása miatt a vele való további együttműködés lehetetlenné vált) olyan okból, amelyért az alperes felelős, e hivatkozása pedig alapos volt, és ezért a Ptk. 312. § (3) bekezdése alapján - mely szerint, ha a teljesítés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért a jogosult felelős, a kötelezett szabadul a tartozása alól, és követelheti kárának megtérítését - kártérítési keresetét teljesíteni kellett.

A kár a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján a perbeli esetben a szerződés alapján befektetett munka ellenértékére, azaz a szerződésben kikötött díj teljesítéssel arányos része, kárpótlás azért, mert a felperes munkája ellenértékez nem jutott, és - a mű egyedi jellege folytán, annak egyéb módon történő hasznosíthatóságának hiányában - nem is juthat hozzá. A perben eljáró szakértő szakvéleményében megállapított készültségi fok alapulvételével a felperes a szerződésben megjelölt díj 83,5 %-ára jogosult kártérítés címén, amely bruttó 4.530.242 forint, melyből le kell vonni az alperes által kifizetett bruttó 801.000 forint előleget, így a felperest 3.729.242 forint illeti meg.

A kereset alapossága folytán a másodfokú bíróságnak foglalkoznia kellett az alperes megtámadási és beszámítási kifogásával is, ezek eldöntéséhez további bizonyításra nem volt szükség, ezért a másodfokú bíróság a kifogásokat érdemben bírálta el, és alaptalannak találta.

Az alperes megtámadási kifogását a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságára alapította. A Ptk. 201. § (1) bekezdése szerint a szerződéssel kikötött szolgáltatásért, ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik, ellenszolgáltatás jár. A (2) bekezdés szerint, ha a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között anélkül, hogy az egyik felet az ajándékozás szándéka vezetné, a szerződés megkötésének időpontjában feltűnően nagy az értékkülönbség, a sérelmet szenvedő fél a szerződést megtámadhatja. A feltűnő értékaránytalanság megítélésénél vizsgálni kell a szerződéskötés körülményeit, a szerződés egész tartalmát, a forgalmi- és értékviszonyokat, az ügyek jellegéből fakadó sajátosságokat, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás meghatározásának módját. Az eljárás során az alperes törvényes képviselője H. ügyvezető maga is elismerte, hogy a szerződéskötést megelőzően más, kevésbé ismert cégtől kapott alacsonyabb árajánlatot is, azonban miután a felperes jó referenciával rendelkezett, tudomása szerint a P. Zrt. weblapját is ő készítette, és egy ismerős ajánlotta, ezért fogadta el a felperesi árajánlatot, és kötött vele szerződést. G. igazságügyi szakértő is úgy nyilatkozott, hogy egyedi programtermék elkészítésére kötötték a felek szerződést, az egyedi programtermékeknek pedig mindig egyedi ára van, és a szerződésben feltüntetett összeg nem tekinthető eltúlzottnak. A felperes a szerződés megkötését megelőzően is tisztában volt tehát azzal, hogy webáruházat

olcsóbban is létre lehet hozni, ezért a szerződést arra alapítva, hogy a szolgáltatáshoz a piacon lényegesen alacsonyabb áron is hozzá lehetett volna jutni, alappal nem támadhatja meg. A felek szerződésében kikötött szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalansága ugyanakkor - különös tekintettel a szolgáltatás egyediségére, és az árat befolyásoló speciális körülményre, nevezetesen vállalkozó referenciájára, hírnevére - a szakértői vélemény alapján sem állapítható meg, és nincs olyan további bizonyítás sem, amely e körben indokolt volna, mert a fentebb kifejtettek szerint annak a ténynek a bizonyítása, hogy a piacon egy webáruházhoz olcsóbban is hozzá lehet jutni, nem eredményezné a megtámadás alaposságát.

A másodfokú bíróság az alperes késedelmi kötbérigényét is alaptalan találta. A felek a szerződésben megállapodtak ugyan a késedelmi kötbér fizetésében, azonban a késedelmi kötbérigény érvényesítésének feltétele a szerződés késedelmes teljesítése. A perbeli esetben a szerződés teljesítése olyan okból, amelyért az alperes felel, meghiúsult, ezért csak meghiúsulási kötbér volna követelhető, de az sem az alperes részéről, az alperes saját szerződésszegése okán felperesi szerződésszegésre hivatkozva semmiféle kötbért nem igényelhet.

A másodfokú bíróság az alperes 337.500 forint kártérítés címén előterjesztett beszámítási kifogását is alaptalannak találta. Az alperes a késedelmi kötbérigénye mellett beszámítási kifogásként kártérítés címén az általa a G. Kft.-nek kifizetett 337.500 forint vállalkozói díjat is érvényesíteni kívánta. Kártérítés címén az alperes vagy a Ptk. szerződésszegéssel okozott (Ptk. 318.§), vagy szerződésen kívül okozott kárfelelősségi szabályai alapján (Ptk.339.§) érvényesíthet igényt. A felek között szerződéses jogviszony volt, így az alperes felperessel szemben érvényesített kárigénye a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint bírálendő el. A felperes terhére azonban szerződésszegés nem állapítható meg, szerződésszegést az alperes követett el, mert a szerződés teljesítése olyan okból, amelyért felelős, lehetetlenné vált, az alperes saját szerződésszegése okán, felperesi szerződésszegés hiányában kártérítési igényt nem érvényesíthet, ezért beszámítási kifogása e tény- és jogalapon is eredménytelen volt. A másodfokú bíróság megállapítja, hogy a kiegészítő ítélet meghozatalának időpontjában a 21. sorszámú végzéssel elrendelt végrehajtás felfüggesztése hatályát veszti.*

A másodfokú bíróság a fenti indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és kötelezte az alperest 3.729.242 forint tőke, ennek a Ptk. 301/A. § szerinti mértékű, a kereseti kérelemben megjelölt időponttól, azaz 2010. november 4. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan tekintette a keresetet elutasítottnak.

A felperes az 5.418.987 forintos pertárgyérték alapulvételével az első- és másodfokú eljárásban is 69 %-ban lett pernyertes, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségek viseléséről. A felperes előlegezte az eljárási illetéket, így a pervesztesség

arányában az alperes köteles 223.800 forint elsőfokú eljárási illeték megfizetésére, valamint a pervesztesség-pernyertesség arányában a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján bruttó 237.433 forint felperest képviselő ügyvéd munkadíjának fizetésére is, így az elsőfokú eljárásban felmerült költsége 461.230 forint. A másodfokú eljárásban a 299.100 forint fellebbezési eljárási illeték fizetésére köteles az alperes, és a fenti jogszabályhely 3. § (5) bekezdését is alapul véve 150.770 forint ügyvédi munkadíj fizetésére, így összesen 449.870 forint másodfokú eljárási költség fizetésére köteles.

Pécs, 2015. szeptember 30.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

*Kiegészítve a **Pécsi** Ítéltábla Gf.IV.40.030/2015/15. számú kiegészítő ítéletével.

Pécs, 2015. december 10.

Dr. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

-

Pécsi Ítéltábla
Gf.IV.40.030/2015/5. szám

A **Pécsi** Ítéltábla az Arany és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Váradi János ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a Gf.IV.40.030/2015/4. számú ítéletének rendelkező részét kijavítja akként, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összege helyesen 578.533 (ötszázhetvennyolcezer-ötszázharminchárom) forint.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a **Pécsi** Ítéltáblánál, 3 egyező példányban benyújtható fellebbezésnek van helye a Kúriához.

Indokolás

A másodfokú bíróság a fenti számú ítélet perköltség megállapításánál a felperesnek járó elsőfokú eljárási költség összegének számításakor számítási hibát vétett, amikor az elsőfokú eljárásban felmerült, és a felperes által előlegezett szakértői díjat nem számította hozzá a a felperes által előlegezett költségekhez. A felperes előlegezte ugyanis a kereseti illetéken felül a 170.000 forint szakértői díjat is, ennek 69%-a, azaz a 117.300 forint megfizetésére is az alperes köteles Pp. 81. § alapján. Így az alperes 223.800 forint eljárási illeték, a 237.433 forint ügyvédi munkadíj és 117.300 forint előlegezett szakértői díj, így összesen 578.533 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.

A fenti számítási hibát a másodfokú bíróság a Pp. 227. § (1) bekezdése alapján jelen végzésével kijavította.

A végzés ellen a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

Pécs, 2015. október 15.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

Záradék:

A végzés 2015. november 25-én jogerős.

P é c s, 2015. december 14.

. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Pécsi Ítéltábla
Gf.IV.40.030/2015/9. szám

A **Pécsi Ítéltábla** az Arany és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Váradi János ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

kijavító végzést:

A másodfokú bíróság a Gf.IV.40.030/2015/4. számú ítéletének rendelkező részét kijavítja akként, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő tőkearasztalás összege helyesen 3.657.900,- (hárommillió-hatszázötvenhétezer-kilencszáz) forint, az alperes által a felperesnek fizetendő másodfokú perköltség összege pedig helyesen 352.857,- (háromszázötvenkettőezer-nyolcszázötvenhét) forint.

A másodfokú bíróság a Gf.IV.40.030/2015/5. számú kijavító végzésének rendelkező részét, és ezzel együtt a Gf.IV.40.030/2015/4. számú ítéletének rendelkező részét kijavítja akként, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összege helyesen 284.674,- (kettőszáznyolcvannégyezer-hatszázhetvennégy) forint.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a **Pécsi** Ítéltáblánál 3 egyező példányban benyújtható fellebbezésnek van helye a Kúriához.

I n d o k o l á s

A **Pécsi** Ítéltábla a Gf.IV. 40.030/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét megváltoztatta, és az alperest kötelezte 3.729.242,- forint tőke és ennek 2010. november 4. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére, és ezt meghaladóan tekintette a keresetet elutasítottnak. Kötelezte az alperest pervesztesség-pernyertesség arányában (69% - 31%) első - és másodfokú perköltség fizetésre. A másodfokú bíróság az ítélet meghozatala után észlelte, hogy a perköltség összegének kiszámításakor számítási hibát vétett, mert a felmerült költségekhez nem adta hozzá az előlegezett szakértői díjat, ezért a Gf.IV.40.030/2015/5. számú kijavító végzésével - kijavította az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét akként, hogy az előlegezett szakértői díjat a felperes felmerült költségeihez adta hozzá.

Az alperes a kijavító végzés kézhezvételét követően kijavítás iránti kérelmet terjesztett elő. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a felperes költségeként számolt az előlegezett szakértői díjjal, mert azt az alperes előlegezte, ezért a kijavító végzés kijavítását kérte. E mellett kérte az ítélet további kijavítását is, álláspontja szerint a másodfokú bíróság a tőkeösszeg kiszámítása során is számítási hibát vétett, mert a felperesnek 100%-os teljesítés esetén járó vállalkozói díj bruttó 5.340.000,- forint lett volna, ennek 83,5 %-a jár a felperesnek a másodfokú bíróság ítélete indokolása szerint, amely összeg helyesen 3.657.900,- forint. Kérte ezen kívül a perköltségre vonatkozó rendelkezések kijavítását azért is, mert az számszakilag nem felel meg az ítélet indokolásának, a másodfokú bíróság a felperes pervesztességének arányát - bár indokolásában ennek figyelembe vételét rögzítette - a számítások során figyelmen kívül hagyta.

A kijavítás iránti kérelem alapos.

A másodfokú bíróság a marasztalási összeg számításakor számítási hibát vétett. Az ítélet indokolása szerint a felperest a szerződésben megjelölt díj 83,5%-a illeti meg, a felek szerződésében kikötött díj 5.340.000,- forint (4.272.000,- + 25% Áfa) volt, ennek 83,5%-a helyesen 4.458.900,- forint, melyből az alperes 801.000 forintot megfizetett, így a marasztalási összeg helyesen 3.657.900,- forint.

A tőkemarasztalást érintő számítási hiba folytán téves a pernyertességi-pervesztességi arányokra vonatkozó számítás is. A felperes az általa megjelölt legmagasabb pertárgy értékű, 5.418.987,- forint összegű kereseti kérelméből 3.657.900,- forint erejéig lett pernyertes, ez 67,5% -32,5% pernyertességi-pervesztességi arányt jelent.

Elsőfokú perköltségként a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján az alperes a felperes által lerótt 219.474,- Ft összegű kereseti illeték, a felperes jogi képviselettel kapcsolatban felmerült 120.450,- Ft költsége (felperesnek járna a pernyeréssel érintett 3.657.900,- forint pertárgyérték alapján bruttó 232.280,-Ft, alperesnek járna a pernyeréssel érintett 1.761.087,- pertárgyérték alapul vételével 111.830,- Ft, e kettő különbsége:120.450,-Ft), így összesen 339.924,- forint megfizetésére volna köteles, ezt az összeget azonban csökkenteni kell az alperes által előlegezett szakértői díjból 32,5%-val, azaz 55.250,- Ft-tal, így az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összege helyesen 284.674,- forint.

A másodfokú eljárásban a fellebbezési pertárgyérték 5.418.987,- forint volt, a felperes leróta a 433.600,- Ft fellebbezési illetéket, melyből megilleti 292.632,- Ft és megilleti a felperest 60.225,- Ft ügyvédi munkadíj (felperesnek járna 3.657.900,- Ft pertárgyérték alapján 116.140,- Ft, alperesnek járna 1.761.087,- Ft pertárgyérték alapján 55.915,- Ft, a kettő különbsége: 60.225,- Ft), így összesen, helyesen 352.857,- Ft másodfokú perköltség.

Az ítélet és a kijavító végzés a fentiek okán ismételten kijavításra szorult, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 227. § (1) bekezdése alapján az 5. sorszámú kijavító végzés kijavításával egyidejűleg ismételten kijavította a 4. sorszámú ítélet rendelkező részét akként, hogy az alperes által fizetendő tőkeösszeg helyesen 3.657.900,- forint, a felperes részére fizetendő elsőfokú eljárási költség összege helyesen 284.628,- Ft, míg a felperest megillető másodfokú perköltség összege helyesen 352.898,- Ft.

Az alperes 9. sorszámú beadványában írt egyéb kérelmekről a másodfokú bíróság a kiegészítési kérelem tárgyában kitűzött tárgyaláson határoz.

A végzés ellen a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek.

P é c s, 2015. november 26.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr.
Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

Záradék:

A végzés 2015. december 22-én jogerős.

P é c s, 2016. január 20.

. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Pécsi Ítéltábla

Gf.IV.40.030/2015/15. szám

A **Pécsi Ítéltábla** az Arany és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Váradi János ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében a **Pécsi Törvényszék** 2015. június 24. napján kelt 14.G.20.853/2014/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a Gf.IV.40.030/2015/4. számú ítélete indokolása 16. oldalát a következő 3. bekezdéssel egészíti ki:

A másodfokú bíróság az alperes 337.500 forint kártérítés címén előterjesztett beszámítási kifogását is alaptalannak találta. Az alperes a késedelmi kötbérigénye mellett beszámítási kifogásként kártérítés címén az általa a **G. Kft.**-nek kifizetett 337.500 forint vállalkozói díjat is érvényesíteni kívánta. Kártérítés címén az alperes vagy a Ptk. szerződésszegéssel okozott (Ptk. 318.§), vagy szerződésen kívül okozott kárfelelősségi szabályai alapján (Ptk.339.§) érvényesíthet igényt. A felek között szerződéses jogviszony volt, így az alperes felperessel szemben érvényesített kárigénye a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség

szabályai szerint bírálendő el. A felperes terhére azonban szerződésszegés nem állapítható meg, szerződésszegést az alperes követett el, mert a szerződés teljesítése olyan okból, amelyért felelős, lehetetlenné vált, az alperes saját szerződésszegése okán, felperesi szerződésszegés hiányában kártérítési igényt nem érvényesíthet, ezért beszámítási kifogása e tény- és jogalapon is eredménytelen volt.

A másodfokú bíróság megállapítja, hogy a kiegészítő ítélet meghozatalának időpontjában a 21. sorszámú végzéssel elrendelt végrehajtás felfüggesztése hatályát veszti.

A kiegészítő ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A másodfokú bíróság a Gf.IV.40.030/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét megváltoztatta, és az alperest kötelezte 3.729.242 forint és ennek 2010. november 4. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasítottként tekintette, kötelezte az alperest első,- és másodfokú perköltség fizetésére. 9. sorszámú végzésével a marasztalási összeget 3.657.900.- forintra javította ki. A másodfokú bíróság az alperes kötbérigényre alapított beszámítási kifogását alaptalannak találta, e tényt, és ennek indokait ítélete indokolásában rögzítette.

Az alperes az ítélet kiegészítése iránt több kérelmet terjesztett elő, a 2-5. számú kérelmeket a másodfokú bíróság végzéssel elutasította.

A Pp. 225.§ (1) bekezdése szerint az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított 15 napon belül bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamely kereseti kérelem felől, vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő.- akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, vagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.

A felperes 1. számú kérelmében 337.500,- forint erejéig a G. Kft. részére kifizetett vállalkozói díj megtérítése iránti beszámítási kifogása körében előterjesztett kiegészítés iránti kérelmében valójában az ítélet indokolásának kiegészítését kérte, állította, hogy a másodfokú bíróság a beszámítási kifogását csak részben bírálta el, mert az ítélet indokolásában a beszámítási kifogás elutasítása körében csak a kötbér címén előterjesztett beszámításával foglalkozott. Az ítélet indokolása kiegészítésére fő szabály szerint nincs lehetőség, ha az indokolás hiányos, a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, úgy ez eljárási szabálysértés, amely a jogorvoslati eljárás során sérelmezhető. A Kúria azonban a Pf.VI.21.667/1999/3. számú döntésében e fő szabály alóli lehetséges kivételnek tekintette azt az esetet, ha a bíróság a beszámítási kifogásról nem döntött, erre is

figyelemmel a másodfokú bíróság a 1. számú kiegészítés iránti kérelmet érdemben vizsgálta.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában az alperes 16. számú tárgyalási jegyzőkönyvben jelzett, 17. számú előkészítő iratában kártérítés címén előterjesztett 337.500 forint összegű beszámítási kifogását nem bírálta el, az alperes kiegészítés iránti kérelme e körben alapos volt, ezért a másodfokú bíróság e beszámítási kifogás tárgyában a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján kiegészítő ítéletérettel határozott, a beszámítási kifogást azonban - a rendelkező részben rögzített indokok miatt - alaptalannak találta, és elutasította.

A másodfokú bírósága kiegészíteni kért ítélet végrehajtását a kiegészítés iránti kérelem elintézéséig függesztette fel, a kiegészítés iránti kérelmek elintézése megtörtént, ezért a végrehajtást felfüggesztő rendelkezés hatályát veszítette.

Pécs, 2015. december 10.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró